

Univerza v Ljubljani
Akademija za gledališče, radio, film in televizijo

Oblikovanje
Lars Sekulič Berce

Univerza v Ljubljani
Akademija za gledališče, radio, film in televizijo

Oblikovanje
Lars Sekulič Berce

KAJ PA
ČE BI

KAJ PA
ČE BI

KAJ PA BI, ČE BI

Koncept, umetniško vodenje in izbor glasbe: **Nataša Berce**

Soustvarjalca in izvajalca: **Kaja Lorenci** in **Nik Škrlec**

Dramaturška sodelavka: **Nina Zupančič**

Scenografija in kostumografija: **Barbara Kapelj Osredkar**

Oblikovanje luči: **Borut Bučinel**

Mentorica: red. prof. **Tanja Zgonc**

Producent: **Agrft**

Koproducent: **Plesni teater Ljubljana**

Zahvaljujemo se: **Rdečemu križu Slovenije, Marku Mlačniku, Slovenskemu mladinskemu gledališču, Tomažu Gubenšku, Nini Žavbi Milojević, Nataši Jelić.**

Predstava je magistrski projekt iz Umetnosti giba
Nataše Berce

Plesni teater Ljubljana, premiera 26.2.2015

V procesu predstave **Kaj pa bi, če bi** je Nataša želela raziskovati gibalni pristop dveh teles, igralčevega in plesalkinega, v odnosu do materije predstave, ki je ambicija. Iz tega pojma tako ali drugače izhaja vsak posamezen prizor, ambicija je vsebinsko pokrita iz široke perspektive (kaj to sploh je, družben kontekst ambicije, pojmi, ki so blizu ambiciji), pa tudi iz ožje perspektive (kaj si želim – moja ambicija, zamolčana ambicija, odnos do ambicije)...

Način, kako Nik kot igralec in Kaja kot plesalka, mislita in pristopata k objektu preučevanja s svojim telesom, je bil sprva diametralen. Ampak telo je telo, svojeglavo in občutljivo na atmosfero, kar naprej se izogiba načrtom in hoče iti po svoje. Tako sta šli tudi njuni telesi, čisto po svoje in čisto skupaj, da kmalu ni bilo več moč razmišljati o igralčevem ali plesalkinem telesu, ampak samo še o telesih, njenih telesih, ki sta v interakciji proizvedli svojevrstno atmosfero in predstavi prinesli čisto novo, pa vendar osrednjo linijo, ki mi pravi, da ne gre za to, kateremu polju scenskih umetnosti telo pripada, ampak je odločilno, čigavo to telo je.

Nina Zupančič

KAJ PA BI, ČE BI

Koncept, umetniško vodenje in izbor glasbe: **Nataša Berce**

Soustvarjalca in izvajalca: **Kaja Lorenci** in **Nik Škrlec**

Dramaturška sodelavka: **Nina Zupančič**

Scenografija in kostumografija: **Barbara Kapelj Osredkar**

Oblikovanje luči: **Borut Bučinel**

Mentorica: red. prof. **Tanja Zgonc**

Producent: **Agrft**

Koproducent: **Plesni teater Ljubljana**

Zahvaljujemo se: **Rdečemu križu Slovenije, Marku Mlačniku, Slovenskemu mladinskemu gledališču, Tomažu Gubenšku, Nini Žavbi Milojević, Nataši Jelić.**

Predstava je magistrski projekt iz Umetnosti giba
Nataše Berce

Plesni teater Ljubljana, premiera 26.2.2015

V procesu predstave **Kaj pa bi, če bi** je Nataša želela raziskovati gibalni pristop dveh teles, igralčevega in plesalkinega, v odnosu do materije predstave, ki je ambicija. Iz tega pojma tako ali drugače izhaja vsak posamezen prizor, ambicija je vsebinsko pokrita iz široke perspektive (kaj to sploh je, družben kontekst ambicije, pojmi, ki so blizu ambiciji), pa tudi iz ožje perspektive (kaj si želim – moja ambicija, zamolčana ambicija, odnos do ambicije)...

Način, kako Nik kot igralec in Kaja kot plesalka, mislita in pristopata k objektu preučevanja s svojim telesom, je bil sprva diametralen. Ampak telo je telo, svojeglavo in občutljivo na atmosfero, kar naprej se izogiba načrtom in hoče iti po svoje. Tako sta šli tudi njuni telesi, čisto po svoje in čisto skupaj, da kmalu ni bilo več moč razmišljati o igralčevem ali plesalkinem telesu, ampak samo še o telesih, njenih telesih, ki sta v interakciji proizvedli svojevrstno atmosfero in predstavi prinesli čisto novo, pa vendar osrednjo linijo, ki mi pravi, da ne gre za to, kateremu polju scenskih umetnosti telo pripada, ampak je odločilno, čigavo to telo je.

Nina Zupančič